

دعای ۲۹ - در پناه جستن

از امام صادق علیه السلام روایت شده است که حضرت علی بن الحسین علیه السلام می فرمود: اگر این کلمات را بگویم، اهمیت نمی دهم که انس و جن بر ضرر من جمع شوند.

بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهِ

به نام خداوند آغاز می کنم (در تمامی امورم از نام پاک خدا یاری می جویم) و به ذات مقدس خداوند [توکل می کنم]

وَمِنَ اللَّهِ وَإِلَى اللَّهِ،

و از خداوند یاری و توفیق می گیرم (من و هرچه هست، از اوست) و بازگشتم به سوی اوست (پناه و مرجع من اوست).

وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ،

و در راه خداوند هستم؛ (یعنی وجود، اعمال و اراده ام را تماماً در راه او قرار داده ام تا خالص برای او باشد)

وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ،

و بر دین و آیین پیامبر خدا که درود و سلام خدا بر او و خاندانش باد، هستم؛ (اعمالم را مطابق با شریعت او قرار می دهم)

اللَّهُمَّ إِلَيْكَ أَسْلَمْتُ نَفْسِي،

بار خدایا! من [وجود و] روح خود را تنها به تو تسلیم کردم،

وَإِلَيْكَ الْجَأْتُ ظَهْرِي،

و تنها به تو پناه بردم و تو را پشتیبان خود ساختم.

وَإِلَيْكَ وَجَّهْتُ وَجْهِي،

و رویم را فقط به سوی تو گرداندم،

وَإِلَيْكَ فَوَّضْتُ أَمْرِي

و کار خود را تنها به تو واگذار کردم

اللَّهُمَّ احْفَظْنِي بِحِفْظِ الْإِيمَانِ مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ

خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي، وَمِنْ فَوْقِي وَمِنْ

تَحْتِي وَمِنْ قِبَلِي،

خداوندا! مرا با محافظت ایمانم، از پیش رو و پشت سرم، از راست و چپم، از بالا و پایین، و از هر سو، حفظ کن و در پناه خود گیر.

وَادْفَعْ عَنِّي بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ، فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ

إِلَّا بِكَ.

و [دشمنی و بلا را] با قدرت و نیروی خودت از من دور گردان که هیچ حرکت و نیروی جز به واسطه تو نیست.